

да ся дивѣемъ повече на Божіе-то всемогъщество, кое-то е създало толкова чудны свѣтове.

Учени-ти за много врѣмя съгледвали тыя чудны звѣзды съ стѣкла, прѣсмѣтали имъ пѣтя и направж-тѣ, и така най-сѣтнѣ разбрахъ и увѣрихъ ся, че и опашаты-ты звѣзды, като планеты-ты, обыкалять около слънце-то съ разликъ само, че загазвать много надалечь отъ него. Нѣкои опашаты звѣзды така надалечь загазвать що-то едва слѣдъ стотини и слѣдъ хыляды години ся завръщать. Така звѣздобройци-ти смѣтать, че оная голѣма опашата звѣзда, коя-то ся бѣ видѣла въ 1812 л., кога-то Бонапартъ натиснѣ Московіѣ, има да ся види отъ земѣ-тѣ едва слѣдъ 2888 години. За нѣкои другы опашаты звѣзды звѣздобройци-ти сѣ прѣсмѣтнѣли и знаѣтъ кога има да ся видять отъ земѣ-тѣ, а за повече-то еще не знаѣтъ.

Опашаты-ты звѣзды не сѣ направены така, какво-то земля-та и другы-ты планеты. Планеты-ты имѣтъ твърдѣ корѣ отъ прѣсть, глинѣ, камъніе и проч.; и опашаты-ты звѣзды, както ся разбира, щѣтъ да имѣтъ около срѣдѣ-тѣ и рѣдкѣ, прѣзирнѣ парѣ, коя-то отъ голѣмѣ-тѣ бръзотѣ, съ коѣ-то врьвять тыя звѣзды, прѣска ся зади тѣхъ по небе-то та имъ прави по една длѣгѣ опашкѣ. Това ся разбира да е така, зашто кога-то ся испрѣчы опашата звѣзда прѣди нѣкоѣ другѣ звѣздѣ, ніе можемъ да видимъ тѣхъ звѣздѣ не само прѣзъ опашкѣ-тѣ, нѣ и прѣзъ самѣ-тѣ главѣ на опашатѣ-тѣ звѣздѣ.

Може и да не е тѣй, както си мыслять учени-ти за опашкѣ-тѣ и за косѣ-тѣ на опашаты-ты звѣзды, нѣ както и да е залудо сѣ ся плашили на и днесъ ся плашять нѣкои да не бы да срѣщне нѣкоя опашата звѣзда та да чукне и съсине земѣ-тѣ ни. Такъво